

Východočeské divadlo Pardubice

24.

22.—29. 1. 2024

GRAND
festival
SMÍCHU

středa 24. ledna 2024

FESTIVALOVÉ NOVIN(K)Y

Dnes soutěží... Městské divadlo Kladno

Vážení festivaloví diváci,

mám velkou radost, že se Městské divadlo Kladno vrací do hlavního programu GRAND Festivalu smíchu. V roce 2019 jsme zde získali s inscenací Hra, která se zvrtila hned tři ceny, což si dodneška s hrdostí připomínáme v našem foyer. Jsme vděční, že se hostování v Pardubicích stalo i mimo festivalový program tradicí. Zdejší hraní je vždy skvělým zážitkem a rádi se sem vracíme.

Na letošní ročník festivalu byla z našeho repertoáru vybrána hra **Blbec k večeři**. Francouzská konverzační komedie o tom, že pro hlupáka je každý hloupý, se ihned po premiéře stala na domácí scéně hitem. Věřím, že s úspěchem zaútočí i na vaše bránice. Říká se, že nazkoušet komediální žánr je mnohem větší dřina než nazkoušet drama. Ani tentokrát tomu nebylo jinak, přesto se náš Blbec rodil v neobyčejné pohodě a skvělé tvůrčí atmosféře plné energie a humoru. Zasluhou režiséra Petra Mikesky i přístupu jednotlivých herců a členů zázemí je pro nás každá repríza takovým malým dárkem a radostí. Jsem přesvědčená, že na výsledku je to znát. Pojdte si to s námi užít!

Přeji vám krásné festivalové dny a mnoho zábavy!

Anna Smrčková, dramaturgyně MDK

V komediích jsem jako ryba ve vodě, říká Lukáš Pečenka

Herec a režisér **LUKÁŠ PEČENKA** na GRAND Festival smíchu přijíždí s inscenací **Blbec k večeři** v režii Petra Mikesky v rámci repertoáru Divadla Kladno. Odhalí nám své tajemství ohledně oblíbené večere, přičemž blbec by k ní zjevně nepatřil.

Budete hrát v Pardubicích poprvé?

Nebudu. V rámci GRAND Festivalu smíchu jsem účinkoval v doprovodném programu s Veselými skoky před více než deseti lety. Bylo to moc fajn. Pardubické divadlo je moc hezké, mám tam pár známých, kteří jsou stále v souboru. Blbce mám moc rád, takže si to rád zahraji i jinde než na Kladně.

Odlišuje se nějak vaše příprava na zájezdové představení od přípravy na domácí scéně?

V zásadě ne. Hodně věcí se řeší až na místě. Třeba jestli máme k dispozici stejný prostor. Ale zároveň to jsou věci, které se dají přizpůsobit, pokud to není nijak pohybově, choreograficky složité. Ale čistá činohra je na přípravu stejná. Je to o tom zopakovat si text, kterého je tam strašně moc. Na zájezdy jezdíme hodně. Jsem ještě součástí divadelní společnosti Háta, kde jezdíme pořád. Ale nesmí toho být příliš, pak je to vyčerpávající. Pardubice jsou blízko a jedeme do divadla. Nebude to žádná tělocvična ani kulturní dům, kde bude zima. Takže se vlastně těším, když je to takhle fajn.

Vnímáte nějaký rozdíl v interpretaci českých divadelních komedií ve srovnání s těmi francouzskými?

Každá komedie je trochu jiná. Žánr komedie obsahuje spoustu podžánrů. Každý ten humor je jiný, mají odlišný slovník. Co se týče francouzských her, myslím si, že obecně bývá jejich jazyk sofistikovanější a složitější a texty nejdou tak snadno do hlavy. Pak samozřejmě záleží na režisérovi, jak hru přečte, jak si ji vykládá, jaký v tom vidí humor. Ale v zásadě mám tu komedii rád. Jsem rád, když se lidé baví a smějí. Já se v tom cítím hezky, jsem jako ryba ve vodě, když mohu být vtipný a zábavný. Francouzská komedie klade nároky na jazyk, obecně komedie klade nároky hlavně na rytmus a pointu. Je to taková matematika, a pak se musíme domluvit, jak ta rovnice vychází. Já mám naštěstí zkušenosti s mnoha komedii, ten žánr je mi prostě blízký a mám ho rád.

Mění se vnímání a přijímání komedie v divadle v průběhu času?

Myslím si, že to funguje v zásadě pořád stejně. Dneska se řeší jiná témata. Lidé se zabývají jinými věcmi, než když mi bylo dvacet, což je fajn a je to logické. Ale v zásadě, co se týče žánru, určitý rytmus a uvěření té absurditě... to funguje furt stejně. —>

Možná témata se mění, ale jak vidno, tak zrovna Blbec k večeři není úplně z nejnovějších her, hraje se relativně často a všude možné a lidé to pořád mají rádi. Podle mě dobrá komedie, jako každá jiná hra, funguje vlastně nadčasově. Jde o ty typy, o ten střet lidí a o to, aby to bylo dobře udělané.

Liší se nějak vaše preference na žánr a styl projektu, když přejdete z role herce do pozice režiséra?

Nad tím jsem se asi nikdy nezamýšlel. Ale tím, že jsem v angažmá, tak si úplně nevybírá. Jsem vděčný za to, že nějakou práci mám. Ať už mi je nabídnut jakýkoli žánr, tak se snažím najít si k němu cestu. Jako režisér to mám velmi podobně. Snažím se humor hledat všude, já to mám rád a myslím si, že to k tomu patří. I v dramatických věcech je vždycky nějaký humor. Nemám preference, беру, co přichází, a snažím se to pochopit.

Chodíte rád na divadelní komedie?

Komedie mě zajímají a mám je rád. Ale toho času není tolik, takže když už jdu, tak si vyzobnu to, co by mě tak zajímalo.

Co si nejraději dáváte k večeři?

Já mám hrozně rád sladké. A to není večeře. Mám rád sladké jídlo, a nejen jídlo, ale třeba i čokoládu a podobné věci. No a přítel mi vždycky nadává, že bych neměl, ale znáte to, pustíte si seriál a už byste něco zobali. Jinak si dám cokoli, co zvládnou uvařit. Ale nemám rád syrová rajčata. A blbce k večeři bych si taky nedal, to mi přijde hnusné. BaL

O zvládnání emocí a dramatic Dejvického divadla

MARTIN MYŠIČKA je herec a umělecký šéf pražského **Dejvického divadla**, které v pondělí zahájilo soutěžní klání 24. ročníku GFS, do něhož se zapojilo inscenací **Fifty**. Sdílí své myšlenky o druhých šancích a stínech z minulosti. Autorskou hru vnímá jako prostor pro diskuzi a aktivní účast herců. V rámci divadelního směřování popisuje experiment bez vytyčeného směru v ověřené restauraci.

Inscenace Fifty je o specifické životní cestě, o pochybování ve starším věku. Máte nějaký návod, jak se smířit s plynutím života?

Rozhodně nemám návod, který bych někomu radil. Je to velmi individuální věc. Každý žijeme svůj vlastní život. Život osobní. Každý si to musí hledat po svém. Nikdo neví všechno a kdo tvrdí že ano, tak ten tak trochu lže.

Člověk se v životě často dostává do bezvýhodných situací a druhých šancí už bylo mnoho. Jak se navrátit zase zpátky do svého vlastního klidu?

Určitě existují mechanismy, jak zvládnout své emoce. Emoce, které vás ničí. Přicházejí i denně. Všichni to prožíváme nejvíce ve vztazích a v rodině. Když na sebe lidi narážejí

a vidí navzájem své stíny. Znají je. Ve špatném slova smyslu, ale i v tom nejlepším. To zažíváme asi všichni. V dnešní době je hodně populární mindfulness. Takzvaná všímavost. Znamená to, že je třeba rozkrývat, jak funguje naše mysl a emoce s ní spojené. Odkrývání toho, co je spouštědlem nepříjemných myšlenek. To se rozhodně vyplatí umět. Člověk je často otrokem své mysli. V tomhle smyslu se vyplatí investovat do toho, jak emancipovat sám sebe.

Jak byste popsal směřování nynějšího Dejvického divadla?

To je složitá otázka. Mnoho kritiků nás popisuje tak, že se rozjíždíme do různých stran. Nenásledujeme žádný vytyčený směr. Experimentujeme s výlety do různých destinací. Ale ty jsou pro nás žádoucí a okysličující. Já mám pro to takové přirovnání. Je to, jako když jde člověk do restaurace, o které ví, že vaří z kvalitních surovin, kde to dělají poctivě. Jestli si dám steak, salát nebo třeba pudink, to už je moje rozhodnutí. Myslím si, že tohle může najít každý i u nás v divadle. Na repertoáru máme různé hry.

Jakou destinací je ve vašem divadle autorská hra?

Diskuze. O čem a co hrát. Každý herec se do ní může obtisknout. Obzvláště, když jsou hry psané přímo pro nás. Tím pádem má herec k inscenaci mnohem hlubší vztah. Není pouze kolečkem v systému. Je žádáno, aby skrze hraní sdílel s divákem svůj světový pohled. To nás právě baví nejvíce. Být aktivními spoluvůdci inscenace.

Jak se vám hrálo ve Východočeském divadle?

Měli jsme opravdu vstřícné publikum. Hrajeme tu pravidelně, takže jsme na vaše divadlo zvyklí. Je to krásný prostor s příjemnou akustikou, i když je mnohem větší než ten náš doma. Mně se hrálo opravdu příjemně a myslím si, že i ostatní kolegové to prožívali stejně. AnŘ

Připravil R. Smetana, úprava K. Formánková, grafika na titulní straně F. Brýdl a L. Bukačová

Realizaci projektu podporuje:

Ubytování zajišťuje:

Významní sponzoři:

Sponzoři cen festivalu:

Sponzor Kuličkády smíchu:

Sponzoři festivalu:

Hlavní mediální partner:

Mediální partneri:

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Martina Baxy, hejtmana Pardubického kraje Martina Netolického, primátora města Pardubic Jana Nadrchala a prezidenta Herecké asociace Ondřeje Kepky. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a statutárního města Pardubice.